

зміни попиту на туристичні послуги і намагатися якомога швидше і повніше їх задовольнити, що дасть змогу зменшити негативний вплив на сектор.

Отже, хоча пандемія COVID-19 на початку 2020 р. і справила великий вплив на стан та подальший розвиток туристичної галузі, будь-яка криза веде не лише до негативних наслідків, а й до появи нових можливостей і перспектив для туристичного ринку. Серед цих можливостей – прискорення процесів цифровізації туристичних сервісів, активніше впровадження сучасних технологій, використання ідей економіки вражень, актуалізація індивідуального підходу до клієнта, розширення географії туристичних маршрутів та ін. Окрім того, очікувано посилиться важливість такого чинника, як безпека подорожей (включаючи санітарно-епідеміологічну обстановку місця перебування). Туристи надаватимуть перевагу індивідуальним турам або турам у складі малих груп на внутрішніх курортах. Після пандемії почався новий етап конкуренції в туризмі, який призведе до абсолютно нового розподілу ресурсів на цьому ринку.

Бібліографічний список :

1. Рихліцький В. Внутрішній туризм в Україні мав би рости: як змінилась галузь і куди зник «бюджетний» мандрівник. URL: http://bses.in.ua/journals/2020/58_1_2020/22.pdf (дата звернення: 23.10.2023).
2. Куницький О. Як пандемія вплинула на внутрішній туризм України. URL: <https://www.dw.com/uk/yak-pandemiia-vplynula-na-vnutrishnii-turyzm-v-ukraini/a-57063848> (дата звернення: 23.10.2023).

Бабушко С.Р.

*д. пед. н., професор, зав. кафедри туризму
Національний університет
фізичного виховання і спорту України;*

Попович С.І.

*к. іст. н., доцент, доцент кафедри туризму
Національний університет
фізичного виховання і спорту України*

SLOW TOURISM ЯК НОВІТНІЙ ТРЕНД У ТУРИЗМІ

Slow tourism – це нова туристична тенденція, що набуває особливої популярності через зростання чисельності тих туристів, які не бажають подорожувати швидко чи бути частиною масового туризму, а прагнуть насолодитися своєю подорожжю, не поспішаючи, з комфортною для себе швидкістю та відповідальним ставленням до навколишнього середовища. Зважаючи на зростання популярності цього нового формату подорожей, метою публікації є висвітлення сутності «slow tourism» та визначення його відмінностей від інших близьких за змістом видів туризму.

Slow tourism розуміють як альтернативу масовому туризму. Утворенням нового терміну завдячуємо аналогії, що відображається у протиставленні

фаст-фуду (fast food) як масового споживання та «slow food» як насолоди місцевою їжею та традиційними рецептами.

У повільній подорожі важливим стає відкриття культури, історії та особливостей місцевості, а не створення типового маршруту для туристів та спробі втиснути якомога більше різноманітних вражень від подорожі. Крім автентичної взаємодії з місцем подорожі, повільний туризм також сприяє турботі про місцеве довкілля та сталість у цілому. Таким чином, повільний туризм, як й екологічний туризм, орієнтований на сталість розвитку. Проте, повільний туризм не є ідентичний екологічному. Існують певні відмінності між ними, оскільки повільний туризм має свої унікальні визначальні риси. Як не дивно, критерієм відмінності може слугувати сталість розвитку. В екологічному туризмі сталість є визначальною рисою, що характеризує цей вид туризму, в той час, як у повільному туризмі виступає додатковою, а не фундаментальною рисою. За своє сутністю, повільний туризм передусім характеризується тим, що туристи отримують менший за обсягами, але більш значущий досвід і враження від своєї діяльності на місцевій території на відміну від комерційного досвіду та намагань втиснути якомога більше активностей у свою подорож. Також у повільному туризмі туристи приділяють набагато менше уваги розкладам і маршрутам. Slow tourism переосмислює уявлення про те, що означає бути у відпустці, надаючи можливість туристам побачити більше, але з меншими зусиллями. Під час повільних подорожей туристи можуть певний проміжок часу працювати як волонтери або в рахунок оплати житла та харчування. Тож турист зможе відчувати все, що може запропонувати дестинація, не перевтомлюючись і не втомлюючись від подорожі, та не втрачаючи жодних можливостей пізнати щось нове і цікаве під час мандрівки.

Щодо екотуризму, то це – вид туризму, який сприяє відповідальним подорожам до природних зон, і водночас підтримці місцевого населення та бізнесу, збагачення місцевості та обмеження шкоди, що завдається туристами.

Таким чином, повільний туризм поєднує в собі насолоду для туриста на індивідуальному рівні і водночас сталість розвитку місцевих громад і довкілля. В той час, як в екологічному на перший план виходить все ж таки відповідальне ставлення до природи і захист довкілля.

Перспективами дослідження повільного туризму можуть стати визначення його переваг і недоліків, створення інноваційного конкурентоспроможного турпродукту в цьому сегменті, особливостей його просування на ринку туристичних послуг.

Бакал Р.С.

студент

Уманський національний університет садівництва

Науковий керівник: к.е.н., доцент Терещук Н.В.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РЕКРЕАЦІЙНИХ ТА ТУРИСТИЧНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ